

POZNÁMKY

SOLI DEO GLORIA, JEDINĚ BOHU SLÁVA

Čtení z Písma k dnešnímu tématu

1. (Izajáš 48:8-13)
2. (Ex 33,18-23)

I. Co slovo sláva představuje filologicky (jazykozpytně)

vážnost, tíha, tíže, velikost, síla, hustota, hmotnost, důležitost, čest, výsost, posouzení, úsudek, rozsudek, dobrá pověst jména, zvukně poznání s chválou, řeč, zpráva, úcta, proslulost, věhlas, slovnost, skvělost, jasnost, zářivost, světlost, famóznost, prostě hlásání slov - ano to všechno zahrnujeme do českého slova sláva.

II. Jedině Bohu sláva, Soli Deo Gloria

- ◆ Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! **Jemu buď sláva na věky.** Amen. (Římanům 11:36)
- ◆ **Kromě mne jiného Boha není! Bůh spravedlivý a spasitel není mimo mne.** (Izajáš 45:21b)
- ◆ Všechno povstalo skrze ně [=Slovo - Ježíše Krista] **a bez něho nepovstalo nic, co jest.** (Jan 1:3)
- ◆ At' tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite **k slávě Boží.** (1 Korintským 10:31)
- ◆ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. ... Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. (Jan 6:54,56)

III. Boží sláva v Izajášovi: 48:8-13

- ◆ Nic jsi neslyšel, nic jsi nepoznal, tvé ucho předtím nic nezaslechlo. Vím, že jsi věrolomník věrolomný, říká se ti přece nevěrník už ze života matky; zdržoval jsem svůj hněv pro své jméno, **pro svou chválu** jsem se kvůli tobě krotil, nevyhladil jsem tě. Hle, přetavil jsem tě, ne však jako stříbro, vyzkoušel jsem tě v tavící peci utrpení. Kvůli sobě, kvůli sobě samému to dělám. Což smí být mé jméno znesvěceno? **Svou slávu nikomu nedám.** Poslouchej mě, Jákobe, Izraeli, můj povoláný. Já, já jsem ten první, já jsem i poslední. Ano, moje ruka založila zemi, má pravice nebesa rozvinula; zavolám-li na ně, stanou tady spolu. (Izajáš 48:8-13)
- ◆ Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obřízkou srdce, která je působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha. (Římanům 2:29)
- ◆ Ale jak je psáno: 'Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.' (1 Korintským 2:9)
- ◆ Já, já sám vymažu **kvůli sobě** tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenou. (Izajáš 43:25)
- ◆ Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.' (Židům 12:6)
- ◆ Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! (2 Korintským 5:17)
- ◆ Kdo se vykazuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti. Kdo se nevykazuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. (Římanům 4:4-5)
- ◆ Jsi hoden, Pane a Bože náš, **přijmout slávu, čest i moc,** neboť ty jsi stvořil všechno [=viditelné i neviditelné] a tvou vůlí všechno povstalo a jest. (Zjevení 4:11)
- ◆ A řekl: „Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. (Jan 6:65-66)

POZNÁMKY

- ◆ Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí. (Filipským 2:13)
- ◆ **Sláva tomu**, který má moc upevnit vás ve víře podle mého evangelia a podle zvěsti Ježíše Krista: v ní je odhaleno tajemství [Kristus], které od věčných časů nebylo vysloveno, nyní je však zjeveno prorockými Písmy a z příkazu věčného Boha stalo se známým mezi všemi národy, aby je poslušně přijali vírou. **Jedinému moudrému Bohu buď skrze Ježíše Krista sláva na věky věků.** Amen. (Římanům 16:25-27)
- ◆ Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. **V nich jsem oslaven.** (Jan 17:9-10)
- ◆ Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. (Jan 6:54)

IV. Boží sláva je Jeho dobrota: Ř 9:15-19; Ex 33:18-23

Římanům 9:15-16:

- ◆ Mojžíšovi řekl: `Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.´ Nezáleží tedy na tom, kdo chce, ani na tom, kdo se namáhá, ale na Bohu, který se smilovává.

Ex 33:18-23:

- ◆ (18) I řekl [=Mojžíš]: „Dovol mi spatřit **tvou slávu!**“
- ◆ (19) Hospodin odpověděl: „**Všechna má dobrota přejde před tebou** [=ponesu na kříži tvé hříchy, Mojžíši] a vyslovím před tebou jméno Hospodin [=Já a Otec jsme jedno]. **Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji** [=má smrt zahladí hříchy jen těch, nad kterými jsem se smiloval a slitoval].“
- ◆ (20) Dále pravil: „Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu.“
- ◆ (21) Hospodin pravil: „**Hle, u mne je místo; postav se na skálu** [=na Ježíše Krista].“
- ◆ (22) **Až tudy půjde moje sláva** [=až bude můj Syn za tebe umírat Mojžíši], **postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní** [=můj Duch tě vloží do Ježíše Krista], dokud nepřejdu [=dokud nedokonám tvé vykoupení].“
- ◆ (23) **Až dlaň odtáhnou, spatříš mě zezadu**, ale mou tvář nespatří nikdo [=tvoje spasení je jen část mé slávy, úplnou mou slávu nikdo nikdy nemůže spatřit].“ (Ex 33,18-23)

Zopakujme si verše 21-23. Hospodin Mojžíšovi říká: „...postav se na skálu.“ Skála představuje Boha. Právě na tu se má Mojžíš postavit. Až půjde kolem tebe Moje sláva, až bude Můj Syn za tebe umírat na kříži, až ponese tvé hříchy, Můj Duch tě do té Skály, do Mého Syna skryje. Budeš přikryt Mou dlaní, budeš do Krista vnořen, pokřtěn. Až přeжду, až Můj Syn dokonale dokoná tvoje spasení, poznáš, že jsi viděl pouhá záda Mé dobroty a slávy. Celou mou slávu nespatříš nikdy ani ty, ani nikdo jiný!

Závěr

- ◆ Všechny pronárody, tvoje dílo, se ti přijdou klanět, Panovníku, budou oslavovat tvoje jméno, protože jsi veliký a konáš divy; **jedině ty jsi Bůh.** (Žalmy 86:9-10)
- ◆ Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých **chvályhodných [slavných] činech.** (Izajáš 43:21)
- ◆ My, tvůj lid – ovce, jež paseš, budeme ti navěky, po všechna pokolení, **vzdávat chválu** [=slávu] a **vyprávět o tvých chvályhodných [slavných] činech.** (Žalmy 79:13)
- ◆ Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. **At' žijeme, at' umíráme, patříme Pánu.** (Římanům 14:7-8)